

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

A6-0103/2008

2.4.2008

SPRAWOZDANIE

w sprawie zarządzania głębinowymi zasobami rybnymi
(2007/2110(INI))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Rosa Miguélez Ramos

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	8
OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI	11
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	14

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie zarządzania głębinowymi zasobami rybnymi (2007/2110(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie przeglądu systemu zarządzania głębinowymi zasobami rybnymi (COM(2007)0030),
  - uwzględniając wniosek w sprawie rozporządzenia Rady dotyczącego ustanowienia wspólnotowych ram dla gromadzenia danych, zarządzania danymi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz wsparcia doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybackiej (COM(2007)0196),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A6-0103/2008),
- A. mając na uwadze, że Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) w swoich obu zaleceniach w sprawie morskich gatunków głębinowych, przyjętych w 2002 oraz 2004 r., zwraca uwagę na fakt, że liczebność większości gatunków znajduje się poniżej granicy bezpieczeństwa biologicznego; ubolewa nad tym, że UE ograniczyła działalność połowową w znacznie mniejszym stopniu niż Międzynarodowa Rada Badań Morza domagała się w swoich zaleceniach; podkreśla ponadto znaczenie dokładniejszych podstawowych danych biologicznych dla ustalenia kwot gwarantujących zrównoważony charakter połowów,
- B. mając na uwadze, że działalność rybacka flot dalekomorskich prowadzących działalność na wodach krajów trzecich, na obszarach podlegających regulacjom danej regionalnej organizacji rybackiej lub na nieobjętych regulacjami obszarach na pełnym morzu, powinna być prowadzona w sposób racjonalny i odpowiedzialny, zgodnie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza, porozumieniem w sprawie stosowania przepisów tej Konwencji dotyczących ochrony i zarządzania międzystrefowymi stadami rybnymi oraz stadami rybnymi masowo migrującymi, a także zgodnie z Kodeksem Postępowania FAO dla odpowiedzialnego rybołówstwa, oraz zważywszy na to, że zarówno porozumienie ONZ o zasobach rybnych, jak i kodeks postępowania FAO wymagają stosowania zasady ostrożności,
- C. mając na uwadze, że na szczycie w Johannesburgu w 2002 r. UE zobowiązała się do zapewnienia zrównoważonego rybołówstwa na świecie oraz do utrzymania lub odnowy zasobów, zwłaszcza nadmiernie eksploatowanych stad, do poziomu maksymalnej zrównoważonej wydajności, w miarę możliwości przed 2015 r.,
- D. mając na uwadze, że ochrona środowiska morskiego i prowadzenie zrównoważonego rybołówstwa może być skuteczne tylko przy konsensie i współpracy wszystkich

zainteresowanych państw,

- E. mając na uwadze, że systematyczne gromadzenie wiarygodnych danych stanowi kamień węgielny oceny stad i doradztwa naukowego, w związku z czym ma ono zasadnicze znaczenie dla stosowania wspólnej polityki rybackiej (WPR); mając na uwadze, że Komisja uznała w swoim komunikacie brak wystarczających danych, aby naukowo ocenić stan stad ryb głębinowych, a także rozbieżności co do ich definicji,
- F. mając na uwadze sprawozdanie opublikowane w kwietniu 2007 r. przez Komitet Doradczy ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA) dotyczące zmian kalendarza prezentacji sprawozdań naukowych i poprawy ich jakości,
- G. mając na uwadze konieczność podjęcia odpowiednich środków społeczno-gospodarczych, aby zrekompensować rybakom koszty ograniczenia działalności związane z planami odnowy zasobów niektórych stad,
- H. mając na uwadze rezolucję z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie Strategii tematycznej na rzecz ochrony i zachowania środowiska morskiego¹, w której opowiedziano się za szeregiem środków mających na celu promowanie zrównoważonego wykorzystania mórz oraz zachowania ekosystemów morskich,
  - 1. wyraża zadowolenie z prób realizowania przez flotę wspólnotową zrównoważonej polityki rybołówstwa i stwierdza pewne dysproporcje między sytuacją przedstawioną w komunikacie Komisji a rzeczywistością;
  - 2. zauważa, że zanim przyjęte zostaną nowe środki zarządzania, należy przeanalizować powody, dla których istniejące środki nie są stosowane, a także przyczyny powodujące, że państwa członkowskie nie wypełniają swoich obowiązków lub robią to z opóźnieniem albo różniącymi się metodami, co utrudnia analizę czynników wywierających wpływ na te łowiska;
  - 3. ostrzega, że stałe zmiany przepisów i zgłaszanie nowych propozycji zanim wdrożone zostaną te już istniejące, a otrzymane informacje zostaną odpowiednio przetworzone, szkodzi wiarygodności WPR, a istniejące ograniczenia nakładu połowowego są lepiej dostosowane do niektórych gatunków niż do innych;
  - 4. zgadza się z Komisją, że systematyczne gromadzenie wiarygodnych danych jest kamieniem węgielnym oceny stad i opinii naukowych; zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz sektora gospodarki rybnej o wypełnienie istniejących luk, aby móc dostosować środki kontroli nakładu połowowego do każdego rodzaju połowów, uwzględniając fakt, że większość połowów głębinowych to połowy mieszane;
  - 5. przypomina Komisji, że wprawdzie z powodu niewielkiej wiedzy biologicznej ogólne dopuszczalne połowy (TAC) i ograniczenia nakładu dla danych połowów ustalono w sposób arbitralny, należy jednak stosować ostrożne podejście do każdego danego gatunku głębinowego i przestrzegać zasad jego eksploatacji oraz odpowiednio ustalić wielkość ogólnych dopuszczalnych połowów w oparciu o dokładne badania naukowe;

---

¹ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 131.

6. zauważa, że rozporządzenie Rady (WE) NR 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa¹¹ wymaga stosowania ostrożnego podejścia, zgodnie z którym w myśl definicji z art. 3 „brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska”;
7. podkreśla konieczność wprowadzenia zakazu odrzutów w połowach głębinowych, co umożliwiłoby naukowcom dokładniejsze badanie złożonej różnorodności gatunków przywożonych na ląd, z których wiele to gatunki niejadalne;
8. uważa, że w ramach środków mających na celu zmniejszenie przyłówów i zakaz odrzutów Komisja powinna zakazać wszelkiej działalności połowowej nad górami podwodnymi i kominami hydrotermalnymi oraz w odległości do pięciu mil od wszelkich zidentyfikowanych zimnowodnych raf koralowych; uważa, że należy zakazać również połowów włokami dennymi na głębokościach poniżej 1000 m oraz wzmocnić procedury nadzoru i kontroli;
9. twierdzi, że liczne gatunki głębinowe są poławiane jako przyłów, i dlatego wzywa Komisję do położenia większego nacisku na kontrolę nakładu połowowego służącą zmniejszeniu przyłówów; zauważa jednak, że ograniczenia dotyczące rozmiaru oczek sieci są niewłaściwe z uwagi na kształty i rozmiary gatunków głębinowych;
10. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie społeczno-gospodarczej oceny połowów gatunków głębinowych oraz analizy wpływu, jakie miałyby nowe ograniczenia nakładu połowowego dla sektora, a także wpływu stałego uszczuplania zasobów rybnych, od których zależą połowy; zaznacza, że zasadnicze znaczenie ma osiągnięcie równowagi między wymogami społeczno-gospodarczymi a środowiskiem naturalnym;
11. przypomina, że ponieważ wiele stad jest przedmiotem zarządzania na wodach międzynarodowych, wymagana jest koordynacja działań poszczególnych organizacji rybackich, tak aby przyjęte środki uwzględniały wszystkie floty prowadzące tego rodzaju połowy; uważa, że UE powinna działać na rzecz zapewnienia pełnego i skutecznego wdrożenia rezolucji 61/105 Zgromadzenia Ogólnego ONZ w odniesieniu do połowów głębinowych oraz dennych na pełnym morzu; jest zdania, że wszelkie ograniczenia należy nakładać na rybaków wszystkich umawiających się stron, tak aby uniknąć stwarzania niekorzystnych sytuacji;
12. proponuje, aby nie zezwalać na połowy na obszarach głębinowych, na których dotąd nie prowadzono żadnej działalności połowowej, do czasu, gdy obszary te zostaną zbadane, a wyniki naukowe potwierdzą, że zrównoważone rybołówstwo nie grozi uszczupleniem różnorodności biologicznej lub wyrządzeniem szkód w siedliskach, oraz wprowadzone zostaną odpowiednie środki administracyjne;
13. zwraca się do Komisji o wprowadzenie nowych programów gromadzenia informacji naukowych przy użyciu, w razie konieczności, statków badawczych; uważa, że za

---

¹ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str.59.

przykład mogłoby posłużyć działanie hiszpańskiej administracji rybackiej w strefie regulowanej przez Komisję Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, polegające na sporządzeniu mapy strefy „Hatton Bank”, gdzie prowadzi się połowy ryb głębinowych, w przypadku której badania skoncentrowały się na poznaniu rozmieszczenia gór podwodnych, koralowców zimnowodnych i kominów hydrotermalnych w celu wyznaczenia wrażliwych stref na obszarze działalności flot połowowych;

14. zgadza się z Komisją co do konieczności przyjęcia podejścia ekosystemowego do tego rodzaju połowów, lecz ostrzega, że środki powinny mieć minimalną wiarygodność i nie powinny być stosowane w sposób ogólny, lecz na podstawie oceny oddziaływania na środowisko, aby uniknąć zamykania stref, w których nie istnieje żadne zagrożenie, a jednocześnie zamknąć dla połowów dennych strefy, w których występują lub prawdopodobnie występują wrażliwe ekosystemy morskie lub w których liczebność stad rybnych jest niższa od bezpiecznej biologicznej granicy; badania kartograficzne dna morskiego, badanie wzajemnego oddziaływania elementów składających się na ekosystemy i poznanie naturalnych zasobów oceanów powinny być priorytetem, jeżeli celem ma być urzeczywistnienie nowej europejskiej polityki morskiej;
15. powtarza, że należy słuchać rybaków i reprezentujących ich stowarzyszeń oraz włączyć ich do uczestnictwa w określaniu środków ochrony środowiska morskiego, zarządzania zasobami i odtwarzania stad;
16. zgadza się z Komitetem Doradczym ds. Rybołówstwa i Akwakultury (ACFA), co do konieczności przeznaczenia większych środków ludzkich i finansowych na analizę biomasy i śmiertelności według rodzaju połowów na prawie wszystkich łowiskach; jednocześnie uważa, że aby opinie naukowe spotkały się z akceptacją wszystkich stron, należy wyznaczyć jasny kierunek strategiczny, który pozwoli uniknąć powielania prac i braku synergii;
17. wyraża zaniepokojenie nieskutecznością i niedostatecznym wdrożeniem obowiązujących obecnie rozporządzeń dotyczących WPRyb; wzywa Komisję do lepszego monitorowania i kontroli procedur w państwach członkowskich;
18. podkreśla znaczenie rozwoju nowych technik w celu zagwarantowania sprawnie funkcjonującego systemu kontroli i monitoringu; wzywa Komisję do dalszej pracy nad technikami kontroli, zwracając w związku z tym uwagę na możliwość wykorzystania elektronicznych dzienników połowowych;
19. podkreśla korzyści wynikające z ustanowienia sieci chronionych obszarów morskich w ramach sieci NATURA 2000 i uważa, że taki krok będzie miał korzystne skutki dla nadmiernie eksploatowanych zasobów rybnych; zachęca państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich możliwości elementów programu Natura 2006 dotyczących środowiska morskiego;
20. nalega, aby Komisja dołożyła wszelkich starań w celu zapewnienia wdrożenia i ewentualnie ulepszenia istniejących porozumień międzynarodowych w sprawie połowów głębinowych;
21. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwinięcia wspólnych wytycznych,

wymiany najlepszych praktyk, lepszego wykorzystania dostępnej technologii wspólnotowej oraz zaangażowania niezależnych ośrodków badawczych i organizacji pozarządowych, aby skuteczniej wdrożyć środki mające na celu zmniejszenie nielegalnych połowów i ich sprzedaż na rynkach europejskich;

22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania bardziej ekologicznych metod połowowych, niepowodujących szkód dla środowiska ani ekologicznej różnorodności biologicznej w wyniku niepożądanych połowów i niepotrzebnych szkód wśród innych żywych organizmów;
23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

1. – Treść wniosku

Celem komunikatu Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego na temat „Przeglądu systemu zarządzania głębinowymi zasobami rybnymi” COM (2007)30 wersja ostateczna z dnia 29 stycznia 2007 r. jest analiza skuteczności przepisów stosowanych do połowów tych gatunków, pomimo że produktywność niektórych z nich, lecz nie wszystkich, jest niska a dojrzewanie późne. Chociaż łowiska te są niewielkie w porównaniu do łowisk kontynentalnych, to mają one duże znaczenia dla flot europejskich, które rozpoczęły swoją działalność w odniesieniu do tych stad w latach 90, co zbiegło się ze schyłkiem połowów gatunków przydennych, zwłaszcza dorsza.

Chodzi o łowiska mieszane, na których sytuacja jest niepewna w odniesieniu do większości stad ze względu na niewielką ilość posiadanych informacji, i na których różne gatunki wymienione w załącznikach, takie jak rekin, gardłosz atlantycki czy molwa niebieska, nie są przedmiotem połowów bezpośrednich. Ponieważ wody wspólnotowe i strefa regulowana przez Komisję Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku pokrywają się, prowadzi to czasami do braku zgody odnośnie do sposobów zarządzania.

Aż do roku 2003, kiedy to na podstawie danych historycznych po raz pierwszy dokonano przydziału kwot połowowych dla państw członkowskich na mocy rozporządzenia (WE) 2340/2002, nie istniały żadne specjalne przepisy w tym zakresie. Przydziały te, w odniesieniu do łowisk, na których już prowadzono działalność, były bardzo kontrowersyjne, a kontrowersja ta wzrosła jeszcze po zmianie w 2004 r. mającej na celu uwzględnienie nowych państw członkowskich. Problem ten nie został rozwiązany i powracał przy kolejnych przydziałach TAC, powodując, że niektóre państwa członkowskie nie były w stanie wykorzystać swoich kwot, podczas gdy inne państwa wyczerpywały je w pierwszych miesiącach roku.

Rozporządzenie Rady (WE) 2347/2002, w celu zahamowania rozwoju takiego rybołówstwa nałożyło szereg bardzo restrykcyjnych warunków: obowiązkowe specjalne zezwolenia połowowe, ograniczenie zdolności połowowej statków oraz wymogi w zakresie informowania i kontroli, takie jak obowiązkowe plany pobierania próbek, obecność obserwatorów na pokładzie, gromadzenie danych i obowiązek wyładunku połowów w wyznaczonych portach.

W celu większej ochrony tych stad, członkowie Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku, między innymi UE, postanowili w 2004 r. zmniejszyć nakład połowowy na lata 2005 i 2006 o 30% w stosunku do połowów dokonanych w 2003 r., który był pierwszym rokiem odnośnie do którego posiadano dane dotyczące połowów. Rada Ministrów zmniejszyła ten procent do 10% w 2005 r., a następnie podniosła o dodatkowe 10% w 2006 r., aby złagodzić społeczno-gospodarczy skutek tego środka. Rozporządzenie Rady (WE) 2270/2004 nie tylko ustaliło TAC na 2005 r. i 2006 r., lecz również wprowadziło je po raz pierwszy w odniesieniu do szeregu stad, które do tej pory nie podlegały ograniczeniom, i ustanowiło obszar ochrony gardłosza atlantyckiego na wodach położonych na zachód od Zjednoczonego Królestwa i Irlandii.

W zakresie zwalczania nielegalnych, niezgłoszonych i nieuregulowanych połowów, Rada przyjęła ponadto w październiku 2006 r. rozporządzenie, które przeniosło do prawa wspólnotowego decyzje Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku dotyczące wód podlegających tej regionalnej organizacji rybackiej (ROR). Zgodnie z nowymi zasadami statki prowadzące nielegalną działalność nie będą mogły wpływać do portów wspólnotowych, ani prowadzić połowów na wodach wspólnotowych, a import ryb pochodzących z tych statków zostanie zakazany. Państwa członkowskie nie będą mogły przyznać im swojej bandery i będą zobowiązane do wezwania importerów, przewoźników i innych sektorów do nieprowadzenia handlu ani przeladunku złowionych przez nich ryb.

Ostatnie decyzje dotyczące tych gatunków, wyjątkowo restrykcyjne w odniesieniu do niektórych z nich, zostały przyjęte przez Radę Ministrów w listopadzie 2006 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) 2015/2006, które wyznaczyło TAC i kwoty na lata 2007-2008.

2. – Komentarze sprawozdawczyni

Celem komunikatu jest dokonanie **oceny skuteczności przepisów** z dwóch punktów widzenia: ich adekwatności i zastosowania. Mając na uwadze postępy dokonane na tych łowiskach oraz liczne środki stosowane już teraz przez flotę wspólnotową (które jednak nie są obowiązkowe dla innych flot spoza Europy, prowadzących połowy w tych samych strefach), ton komunikatu wydaje się trochę alarmistyczny. Oczywiście jest, że w ostatnich latach flota europejska ograniczyła swój nakład połowowy, zarówno poprzez zmniejszenie TAC, jaki i ograniczenie zdolności połowowych i utworzenie stref chronionych. Jednocześnie krajowe organy administracyjne i sam sektor rybacki kieruje wiele zastrzeżeń do tych przepisów.

Pierwsze związane jest z **brakiem precyzyjnego określenia terminu „głębinowe”**. Komisja, która przyznaje, że w chwili wprowadzenia tej klasyfikacji nie posiadała informacji biologicznych ani naukowych w tym zakresie, stosuje ten termin do wszystkich gatunków łowionych na głębokości poniżej 400 metrów, co obejmuje szeroki wachlarz gatunków bez wspólnych elementów biologicznych, obszarowych lub morfologicznych. Brak wiedzy na temat struktury geograficznej oraz brak wiarygodnych danych naukowych sprawia, że TAC i kwoty określane są nie tylko dla bardzo rozległych stref zarządzania, lecz oprócz tego są one bardzo restrykcyjne, nawet bardziej niż przepisy dotyczące gatunków objętych planami odnowy.

Mając na uwadze czas, jaki upłynął, Komisja powinna **być w stanie odróżnić gatunki** potrzebujące ochrony ze względu na szczególne cechy biologiczne od pozostałych gatunków, nienależących do gatunków przydennych, wobec których należałoby ustanowić długoterminowe cele dla poławiającej je floty. Komisja wielokrotnie już musiała wykreślić niektóre gatunki z listy i uznać, że są one jedynie przyłowami na łowiskach znajdujących się na płytkich wodach. Zdaniem sprawozdawczyni pilne jest, aby Komisja zniosła nieuzasadnione w pełni różnice w traktowaniu pewnych gatunków, i jak najszybciej wyjaśniła sytuację.

W odniesieniu do **adekwatności systemu TAC i kwot** do celów zarządzania tymi stadami, prawdą jest, że na łowiskach mieszanych trudno jest stosować środki kontroli nakładu lub TAC, które ustala się jedynie dla 9 z 48 gatunków wymienionych w załączniku I i II do rozporządzenia. Wiele głosów podniosło się, aby zauważyć, że zbyt restrykcyjne TAC

mogłyby przyczynić się do zwiększenia liczby odrzutów, w związku z czym sugeruje się konieczność dokonywania uprzednich badań prognostycznych połączonych z większą kontrolą, zwłaszcza w odniesieniu do flot. Przewidziane ograniczenia dotyczące molwy niebieskiej, a także brosmy, w praktyce zwiększają odrzuty tych gatunków jako przyłówów, ponieważ żyją one na mniejszej głębokości niż inne gatunki, o których mowa we wniosku.

Inna ważną kwestią jest konieczność uporania się z **problemem odrzutów** poprzez lepsze nimi zarządzanie. Komisja, która, jak się wydaje, pragnie jedynie, aby system przyniósł „pewien skutek”, zgadza się, co do konieczności wprowadzenia innych, bardziej skutecznych metod.

W odniesieniu do **zarządzania nakładem połowowym** poprzez ograniczenie zdolności połowowej, Komisja uznaje, że objęcie koniecznością posiadania specjalnych zezwoleń wszystkich statków posiadających dalekomorskie zezwolenie połowowe (niezależnie od tego, czy zamierzają łowić gatunki głębinowe, czy też nie) spowodowało problemy związane z kontrolą a jednocześnie ograniczyło bez potrzeby dostęp do innych łowisk.

Komisja przypisuje niewielką skuteczność **środków kontroli nakładu** faktowi, że niektóre państwa członkowskie nie zastosowały się do nich. Stawia to przed nami pytanie, jakie środki zostały podjęte wobec takich uchybień i dlaczego wobec państw, które wypełniły swoje zobowiązania, państwa, które naruszyły przepisy nie zostały jasno wskazane i dlaczego nie podjęto wobec nich odpowiednich kroków. Pomimo takiej sytuacji, dane dotyczące skumulowanego nakładu, dostarczone przez co najmniej 10 państw, wskazują, że nakład w 2005 r. wynosił maksymalnie 65% nakładu z roku 2000, zgodnie z zaleceniami Komisji Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku. Komisja przyznaje, że obecne kontrole, stosowane do wszystkich łowisk razem, nawet, jeżeli stan niektórych z nich są bardziej zrównoważony od innych, powinny zostać dostosowane do każdego przypadku z osobna, w zależności od gatunków docelowych oraz gatunków, która są tylko przyłowami.

Jasne jest, że **pilnie potrzebujemy większej ilości i lepszej jakości informacji** na temat różnych łowisk, zwłaszcza w odniesieniu do gatunków wymienionych w załączniku II, a także większych środków ludzkich i finansowych na cele badawcze. Eksperti podkreślają w tym zakresie, że konieczne jest, aby Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) określiła stada każdego gatunku, w stosunku do których można prowadzić zrównoważone połowy, a ponadto domagają się większej dokładności naukowej planów pobierania próbek oraz większej wiarygodności danych zarówno ze strony Komisji, jak i samego ICES. W odniesieniu do stref zamkniętych lub chronionych, co do których nie posiadamy wiarygodnych danych, eksperci doradzają ponowne ich wyznaczenie i zmniejszenie, ponieważ zamykanie stref, na których prowadzenie działalności jest możliwe, w praktyce doprowadziłoby do zupełnie bezkarnej działalności w tych strefach nielegalnych statków, ze względu na brak zainteresowania stron pod kątem rybackim, co zmniejszyłoby jeszcze niewielką ilość danych niezbędnych do oceny zasobów strefy.

11.10.2007

OPINIA KOMISJI OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO, ZDROWIA PUBLICZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA ŻYWNOŚCI

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie systemu zarządzania głębinowymi zasobami rybnymi
(2007/2110(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Marios Matsakis

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Rybołówstwa, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina rezolucję z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie Strategii tematycznej na rzecz ochrony i zachowania środowiska morskiego , w której opowiedziano się za szeregiem środków mających na celu promowanie zrównoważonego wykorzystania mórz oraz zachowania ekosystemów morskich;
2. zgadza się z Komisją, że obecny poziom wykorzystania zasobów głębinowych musi zostać nieuchronnie zmniejszony oraz że obowiązujące obecnie środki nie zostały wdrożone dostatecznie głęboko, aby odnieść dobre skutki;
3. wyraża zaniepokojenie, że ogólne dopuszczalne połowy (TAC) były znacznie wyższe niż te zalecane przez naukowców (średnio od 42% do 57%), w związku z czym wzywa Komisję i państwa członkowskie do zatwierdzenia znacznego zmniejszenia TAC dla zagrożonych zasobów;
4. stwierdza z zaniepokojeniem, że Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) w swoich obu zaleceniach w sprawie morskich gatunków głębinowych, przyjętych w 2002 oraz 2004 r., zwraca uwagę na fakt, że liczebność większości gatunków znajduje się poniżej granicy bezpieczeństwa biologicznego; ubolewa nad tym, że UE ograniczyła działalność połowową w znacznie mniejszym stopniu niż Międzynarodowa Rada Badań Morza domagała się w swoich zaleceniach; podkreśla ponadto znaczenie dokładniejszych podstawowych danych biologicznych dla ustalenia kwot gwarantujących zrównoważony charakter połowów;

5. proponuje wprowadzenie zakazu połowów na obszarach głębinowych, na których obecnie nie prowadzi się jeszcze połowów, do czasu zbadania tych obszarów oraz przyjęcia opartej na naukowych podstawach opinii, że możliwe jest prowadzenie połowów w sposób odpowiedzialny i zrównoważony, zgodnie z międzynarodowymi przepisami i bez ryzyka ograniczenia różnorodności biologicznej bądź wyrządzenia szkód w siedliskach;
6. wyraża zaniepokojenie nieskutecznością i niedostatecznym wdrożeniem obowiązujących obecnie rozporządzeń; wzywa Komisję do lepszego monitorowania i kontroli procedur w państwach członkowskich;
7. podkreśla znaczenie rozwoju nowych technik w celu zagwarantowania sprawnie funkcjonującego systemu kontroli i monitoringu; wzywa Komisję do dalszej pracy nad technikami kontroli, zwracając w związku z tym uwagę na możliwość wykorzystania elektronicznych dzienników połowowych;
8. podkreśla korzyści wynikające z ustanowienia sieci chronionych obszarów morskich w ramach sieci NATURA 2000 i uważa, że taki krok będzie miał korzystne skutki dla nadmiernie eksploatowanych zasobów rybnych; zachęca państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich możliwości elementów programu Natura 2006 dotyczących środowiska morskiego;
9. nalega, aby Komisja dołożyła wszelkich starań w celu zapewnienia wdrożenia i ewentualnie ulepszenia istniejących porozumień międzynarodowych w sprawie połowów głębinowych;
10. wzywa Komisję do nieutrudniania państwom członkowskim wprowadzania krajowych zakazów połowów lub innych podobnych ograniczeń, których celem jest zagwarantowanie trwałości zasobów rybnych;
11. przypomina cele wyznaczone na światowym szczycie nt. zrównoważonego rozwoju w Johannesburgu we wrześniu 2002 r., a w szczególności cel utrzymania lub przywrócenia zasobów rybnych do poziomów umożliwiających maksymalne zrównoważone połowy, aby osiągnąć wymienione cele w odniesieniu do uszczuplonych zasobów możliwie jak najszybciej, a najpóźniej w 2015 r.;
12. wzywa Komisję i państwa członkowskie do rozwinięcia wspólnych wytycznych, wymiany najlepszych praktyk, lepszego wykorzystania dostępnej technologii wspólnotowej oraz zaangażowania niezależnych ośrodków badawczych i organizacji pozarządowych, aby skuteczniej wdrożyć środki mające na celu zmniejszenie nielegalnych połowów i ich sprzedaż na rynkach europejskich;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania bardziej ekologicznych metod połowowych, niepowodujących szkód dla środowiska ani ekologicznej różnorodności biologicznej w wyniku niepożądanych połowów i niepotrzebnych szkód wśród innych żywych organizmów;
14. wzywa Komisję do szerszego włączenia odpowiednich organizacji pozarządowych w proces podejmowania decyzji oraz do zwrócenia większej uwagi na badania naukowe nad skutkami nadmiernego wykorzystania zasobów naturalnych i konsekwencjami stosowania przestarzałych metod i technologii, które mają negatywny wpływ na środowisko.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	3.10.2007
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : 1 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adamos Adamou, Johannes Blokland, John Bowis, Frieda Brepoels, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Anne Ferreira, Matthias Groote, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Jules Maaten, Marios Matsakis, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Antonios Trakatellis, Anja Weisgerber, Glenis Willmott
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Giovanni Berlinguer, Philip Bushill-Matthews, Bairbre de Brún, Duarte Freitas, Genowefa Grabowska, Karsten Friedrich Hoppenstedt
Zastępca(y) (art. 178 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	27.3.2008						
Wynik głosowania końcowego	<table><tr><td>+: </td><td>16</td></tr><tr><td>–: </td><td>4</td></tr><tr><td>0: </td><td>2</td></tr></table>	+:	16	–:	4	0:	2
+:	16						
–:	4						
0:	2						
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jim Allister, Elspeth Attwooll, Iles Braghetto, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Paulo Casaca, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Emanuel Jardim Fernandes, Carmen Fraga Estévez, Ioannis Gklavakis, Alfred Gomolka, Ian Hudghton, Heinz Kindermann, Rosa Miguélez Ramos, Seán Ó Neachtain, Struan Stevenson, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Cornelis Visser						
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Ole Christensen, Dorette Corbey, Raúl Romeva i Rueda, Thomas Wise						